

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020751 17 Кж
Бања Лука, 19.9.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог Д.Ш., због кривичног дјела помоћ учиниоцу послије извршеног кривичног дјела из члана 363. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби пуномоћника оштећених Д.М., малољетних М. и Л.Б., Д. и Д.Б. и В.М., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 020751 17 К-п од 30.5.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 19.9.2017. године, у присуству републичког јавног тужиоца Светланке Бијелић, браниоца оптуженог, адвоката мр Д.Б.1 из Б.Л. и пуномоћника оштећених, адвоката М.Г., из Б.Л., а у одсуству, уредно обавијештеног оптуженог, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се, као неоснована, жалба пуномоћника оштећених Д.М., малољетних М. и Л.Б., Д. и Д.Б. и В.М. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 020751 17 К-п од 30.5.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број број 11 0 К 020751 17 К-п од 30.5.2017. године, оглашен је кривим оптужени Д.Ш., због кривичног дјела помоћ учиниоцу послије извршеног кривичног дјела из члана 363. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, у коју је, на основу члана 44. КЗ РС, урачунато вријеме проведено у притвору од 20.9.2016 до 13.3.2017. године. На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачке а), е) и ж) Закона о кривичном поступку Републике Српска (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 150,00 КМ, те награду и нужне издатке браниоца по

службеној дужности чију висину ће суд утврдити посебним рјешењем. На основу члана 108. став 3. ЗКП РС, оштећена са „евентуалним“ имовинскоправним захтјевом, упућена је на парницу.

Против ове пресуде, благовремено, је жалбу изјавио пуномоћник оштећених Д.М., малољетних М. и Л.Б., Д. и Д.Б. и В.М., адвокат М.Г. из Б.Л., због одлуке о имовинскоправном захтјеву, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда укине у дијелу који се побија жалбом и врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Републички јавни тужилац, Светлана Бијелић, у смислу одредбе члана 316. ЗКП РС, поднијела је одговор на жалбу, са приједлогом да се иста одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Сходно одредби члана 318. став 4. ЗКП РС, сједница другостепеног вијећа, одржана је у одсуству уредно обавијештеног оптуженог. Пуномоћник оштећених је изложио жалбу а републички јавни тужилац одговор на жалбу, остајући код разлога и приједлога. Бранилац оптуженог је предложила да се жалба пуномоћника оштећених одбије, као неоснована.

Пошто је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, овај суд је одлучио као у изреци из слиједећих разлога:

Оспоравајући правилност и законитост побијане пресуде, у образложењу жалбе садржана је тврдња да оштећенима није дата могућност да се изјасне о имовинскоправном захтјеву јер првостепени суд и тужилац нису утврдили „круг (идентитет)“ оштећених лица, нити су их позвали да се изјасне о постављању имовинскоправног захтјева, као ни на околности закључења Споразума о признању кривице.

Наведени приговори, по оцјени овог суда, нису основани. Наиме, из записника Републичког јавног тужилаштва-Посебно одјељење за сузбијање корупције, оргазнизованог и најтежих облика привредног криминала, број Т 12 1 КТ 0000066 16 од 18.10.2016. године, произилази да је тужилац, у току истраге, као свједока саслушао оштећену Д.М., ванбрачну супругу покојног П.Б. и мајку њихове заједничке малољетне дјеце, М. и Л., која је, том приликом, изјавила да се не може изјаснити о имовинскоправном захтјеву већ да ће то накнадно учинити, чиме јој је тужилац омогућио да се изјасни о имовинскоправном захтјеву.

Слиједом наведеног, приликом разматрања споразума о признању кривице, првостепени суд је, у конкретном предмету, у смислу одредбе члана 246. став 6. тачка д) ЗКП РС, провјерио и утврдио да је оштећеној, која је живјела са убијеним у заједничком домаћинству, пружена могућност да се пред тужиоцем изјасни о имовинскоправном захтјеву, те исту са „евентуалним“ имовинскоправним захтјевом, побијаном пресудом упутио на парницу.

С друге стране, суд ниједном процесном одредбом није обавезан да на рочиште о разматрању споразума о признању кривице позива оштећене, као што то жалба погрешно тврди, већ је дужан да исте, у смислу одредбе члана 246.

став 9. ЗКП РС, обавијести о резултатима преговарања о кривици, што је и учињено достављањем пресуде.

Што се тиче других лица којима жалба даје својство оштећених, и то Д. и Д.Б. и В.М., сама чињеница да се пред тужиоцем нису изјаснили о имовинскоправном захтјеву, не даје основа за закључак да је то њихово право повијеђено, јер се одлуком у кривичном поступку о упућивању оштећеног на парнични поступак, не конституише право оштећеног на остваривање имовинскоправног захтјева.

С обзиром на изложено нису повријеђене одредбе члана 246. став 6. тачка д) и став 9. и члана 310. тачка г) ЗКП РС, као што то жалба неосновано тврди.

Из наведених разлога ваљало је примјеном члана 327. ЗКП РС жалбе браниоца оптуженог и пуномоћника оштећених одбити као неосноване и побијану пресуду потврдити.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић